

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΗ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

43 π.Χ. Σχηματίζεται η Β' Τριανδρία στη Ρώμη, μεταξύ του Οκταβιανού, Λέπιδου και Μάρκου Αντωνίου.

1812: Αρχίζει στη Ρωσία η μάχη της Μπερεζίνα, που διήρκεσε έως τις 29 Νοεμβρίου και κατέληξε σε πανωλεθρία των γάλλων εισβολέων του Ναπολέοντα.

1865: Εκδίδεται στις ΗΠΑ το μυθιστόρημα του Λιούις Κάρολ Η Αλίκη στην χώρα των θαυμάτων, ένα από τα αριστουργήματα της παιδικής λογοτεχνίας.

1942: Κάνει πρεμιέρα στους κινηματογράφους η ταινία - θρύλος του Μάικλ Κέρτιζ Καζαμπλάνκα, με πρωταγωνιστές τους Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ και Ίνγκριντ Μπέργκμαν.

1956: Ο επικοντιστής Γιώργος Ρουμπάνης κατακτά το χάλκινο μετάλλιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μελβούρνης με επίδοση 4,50 μ.

1983: Η μεγαλύτερη κλοπή του κόσμου. Ράβδοι χρυσού, αξίας 40 εκατομμυρίων δολαρίων, κάνουν φτερά από το αεροδρόμιο Χίθροου του Λονδίνου.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1607: Τζον Χάρβαρντ, ιερωμένος, ιδρυτής του ομώνυμου ονομαστού αμερικανικού πανεπιστημίου. (Θαν. 14/9/1638)

1876: Γουίλις Χάβιλαντ Κάριερ, αμερικανός μηχανικός, εφευρέτης του κλιματισμού (Air Condition). (Θαν. 7/10/1950)

1922: Τσαρλς Σουλτζ, αμερικανός καρτοunisτας, δημιουργός του Τσάρλι Μπράουν και του Σνούπι, καθώς και της σειράς κόμικ Πίνιατς. (Θαν. 12/2/2000)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1504: Ισαβέλλα, βασίλισσα της Ισπανίας. (Γεν. 22/4/1451)

1956: Τόμι Ντόρσεϊ, αμερικανός διευθυντής ορχήστρας, τρομπονίστας και συνθέτης της χρυσής εποχής της τζαζ. (Γεν. 10/11/1905)

1957: Πέτρος Βούλγαρης, ανώτατος αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού και πολιτικός, που διατέλεσε και πρωθυπουργός. (Γεν. 13/7/1883)

Πέτρος Βούλγαρης

(1883 – 1957)

Γεννήθηκε στις 13 Ιουλίου 1883 στην Ύδρα, σπούδασε στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων και έφθασε μέχρι το βαθμό του αντιναύαρχου.

Πήρε μέρος στους Βαλκανικούς Πολέμους, στο κίνημα της Εθνικής Άμυνας του Βενιζέλου και πολέμησε στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αποστρατεύτηκε το 1925 μετά την επικράτηση της δικτατορίας Πάγκαλου και επανήλθε στο ναυτικό μετά την πτώση της, όπου υπηρέτησε σε νευραλγικές θέσεις. Αποστρατεύτηκε και πάλι το 1935.

Κατά τη διάρκεια της κατοχής μετέβη στη Μέση Ανατολή, όπου διορίστηκε Υπουργός Αεροπορίας στην εξόριστη ελληνική κυβέρνηση του Εμμανουήλ Τσουδερού (1943). Το 1944 του ανατέθηκε η αρχηγία του στόλου και την ίδια χρονιά κατέστειλε το κίνημα του ναυτικού στη Μέση Ανατολή.

Παρέμεινε αρχηγός του στόλου έως τον Απρίλιο του 1945, οπότε του ανατέθηκε η πρωθυπουργία, την οποία διατήρησε έως τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Και τώρα η ώρα της Ευρώπης ΤΟ ΒΗΜΑ

Η γερμανίδα καγκελάρια Ανγκελα Μέρκελ στην συνέντευξη Τύπου που έδωσε μαζί με τον πρωθυπουργό κ. Αντώνη Σαμαρά αμέσως μετά τη συνάντησή τους στο Βερολίνο εκφράστηκε με επαινετικά λόγια για τα αποτελέσματα της ελληνικής οικονομίας και εκθείασε τον ελληνικό λαό για τις προσπάθειές του.

Στο ίδιο μήκος κύματος αλλά με πολύ λιγότερη θέρμη και ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας κ. Βόλφραγκ Σόιμπλε ο οποίος όμως κατέστησε σαφές ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν θα πρέπει να παρεκκλίνει καθόλου από το δόγμα της λιτότητας και των μεταρρυθμίσεων. Τόνισε μάλιστα ότι μόνο έτσι η Γερμανία θα συνεχίσει να προσφέρει τη βοήθειά της προς την Ελλάδα.

Η Ελλάδα εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις της με πολύ μεγάλη προσπάθεια και τεράστιες θυσίες για τον ελληνικό λαό. Το πρω-

τογενές πλεόνασμα για φέτος θα διαμορφωθεί στα 812 εκατ. ευρώ, ενώ για το 2014 ο προϋπολογισμός προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 3 δισ. ευρώ και ρυθμό ανάπτυξης 0,6%, έναντι ύφεσης 4% φέτος.

Τα έσοδα αυξάνονται και την επόμενη χρονιά θα αυξηθούν περισσότερο κάτι που αποδεικνύει ότι οι Έλληνες πληρώνουν τους αυξημένους φόρους τους, παρά την ανεργία που τρέχει με πρωτοφανείς, για την μεταπολιτευτική περίοδο, ρυθμούς.

Όλα αυτά δεν μπορούν να αμφισβητηθούν από κανέναν, καθώς τα νούμερα έχουν ελεγχθεί χιλιάδες φορές από τους εκπροσώπους των δανειστών.

Έφτασε η ώρα όμως και οι Ευρωπαίοι, και κατά συνθήκη συνεταίροι μας, να φανούν αντάξιοι των συμφωνιών που έχουν υπογράψει και να εκπληρώσουν και αυτοί τις υποχρε-

ώσεις τους στο ακέραιο, με κύριο μέλημα την προσαρμογή του ελληνικού χρέους με κάθε πρόσφορο μέσο σε βιώσιμα επίπεδα.

Ουδμία δικαιολογία δεν υπάρχει για την αθέτηση των συμφωνιών. Οι προσεχείς ευρωεκλογές δεν μπορεί να θεωρηθούν πρόσχημα για κανέναν ηγέτη ή πολιτικό κόμμα χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το μήνυμα πρέπει να φτάσει όχι μόνο στους ευρωπαϊκούς λαούς αλλά και στους εκπροσώπους της τρόικας που παίζουν τους σκληρούς στην Αθήνα.

Και αυτό είναι ένα και μόνο. Οι όροι που τέθηκαν στην Ελλάδα εκπληρώθηκαν από την πλευρά της στο ακέραιο. Οι χώρες της Ευρώπης πρέπει να σταθούν στο ύψος τους. Για να έχουν νόημα και οι συνθήκες που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Διαφορετικά εκλείπει και ο λόγος ύπαρξής της.

Η επανάσταση των γυναικών

Με τη ΜΑΡΙΑ ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗ

«Οι γυναίκες αξία δεν είχαμε. Σχολείο δεν πηγαίναμε. Εγώ έμαθα γράμματα στα κρυφά (...) Μοναχή μου, χάντετε χάντετε, έμαθα να γράφω και να διαβάζω. Αντίς όμως για υπογραφή έβανα σταυρό».

Ελεγα «καλύτερα να μη σε ξέρει ο άλλος τι είσαι, τι δεν είσαι» (...) Επήγα κι έμαθα τέχνη. Δούλεψα. Εκαμα και κομπόδεμα. Ηθελα να 'χω εφόδια. Να μη βρίσκομαι στην ανάγκη τ' αντρός μου. Με το χέρι απλωμένο. Είναι μεγάλη σκλαβιά η ζητιανιά. Κι ας είν' κι απ' τον άντρα σου. Θέλει σε κρατάει, θέλει σε διώχνει. Κείνος κάνει το κουμάντο».

Στα τέλη της δεκαετίας του '20 μία σειρά παραγόντων και συγκυριών έχουν οδηγήσει τη γυναίκα στην εργασία εκτός σπιτιού. Το γεγονός ανατρέπει κατεστημένες αντιλήψεις ως προς τον κοινωνικό της ρόλο και οπωσδήποτε προκαλεί σύγχυση, ενίοτε και αντιδράσεις.

Από πολύ νωρίς (19ος αιώνας) έχουν διατυπωθεί απόψεις και μάλιστα από τα πιο διανοουμενίστικα χείλη -ελληνικά και ευρωπαϊκά-, επιθυμώντας να επαναφέρουν τη γυναίκα τόσο στην τάξη όσο και στην κουζίνα της. «Δύο

είναι τα επαγγέλματα που αρμόζουν στις γυναίκες, το της νοικοκυράς και το της εταίρας» υποστήριξε ο Εμμανουήλ Ροΐδης. «θα ήταν ευχής έργο, αν και στην Ευρώπη βάσαμε στη φυσική του θέση αυτό το νούμερο δύο του ανθρώπινου είδους, και δίναμε τέλος στη σύγχυση καταργώντας τον όρο κυρία, με τον οποίο δεν γελά μονάχα ολόκληρη η Ασία, αλλά θα γελούσαν και η Ελλάδα και η Ρώμη» είχε ήδη γράψει ο Σοπενχάουερ.

Στα χρόνια του Μεσοπολέμου, όμως, πολλά έχουν μεταβληθεί. Οι γυναίκες μπορούν πλέον να φοιτούν στα πανεπιστήμια, είναι εργάτριες, αυτοαπασχολούμενες, μοδίστρες και καπελούδες, δακτυλογράφοι και πωλήτριες, έχουν δειλά εισαχθεί και σε κρατικές υπηρεσίες. Η παρασκηνιακή, σιωπηρή μέχρι πρότινος ζωή του «αδύναμου φύλου» φωτίζεται σταδιακά, ο περιθωριακός, ιδιωτικός βίος γίνεται κομμάτι του δημόσιου. Οχι χωρίς δυσκολία. Υπάρχουν εμπόδια που χρειάζεται να υπερπηδηθούν. Η άνιση μεταχείριση, ιδίως ως προς τις αμοιβές κι ο αποκλεισμός των γυναικών ακόμη κι από τα διοικητικά όργανα των συνδικάτων φανε-

ρώνουν και καταδεικνύουν υποτίμηση. Κι αν κάτι είχε να αντιπαλέψει στην πορεία του γυναικείου κίνημα αυτό είναι σίγουρα η σεξιστική σκέψη και νοοτροπία.

Το δικαίωμα στη μόρφωση, την εργασία, την αυτοδιάθεση, του εκλέγειν και εκλέγεσθαι δεν αποτελεί αυτοτελή κατάκτηση μιας καταπιεσμένης ομάδας σε διάφορες ιστορικές περιόδους αλλά μια διαδικασία σε εξέλιξη, συνεπής σε έναν σκοπό: την ισοτιμία. Και η τελευταία λαμβάνει σάρκα και οστά μόνον όταν γίνεται κοινή συνείδηση ότι η επί αιώνες υστέρηση των θηλυκών έναντι των αρσενικών έχει αίτια κοινωνικά και όχι φυσικά. Τούτο επιθυμούσαν να επισημάνουν οι γυναικείοι αγώνες και τούτο υποδύλησε η εκπλήρωση των κατά καιρούς αιτημάτων τους.

«Να με παρατηρήσουνε ότι δεν κάνω καλά τη δουλειά μου, το δέχομαι. Να με κατηγορήσουνε όμως ότι δεν την κάνω καλά επειδή είμαι γυναίκα, όχι, δεν το δέχομαι» είπε κάποτε στη γράφουσα μια γηραιή κυρία, πρώην υφάντρια και μέλος του φεμινιστικού κινήματος εν Ελλάδι.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ